

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαάμ Μετεωρίτου

Πρῶ τη τοῦ Μάη, μία ἀπὸ τὶς πιὸ τραγουδισμένες μέρες τοῦ χρόνου...

Τραγούδια, ποιήματα, διηγήματα, ἀφηγήματα, μελάνη ἐπὶ χάρτου, ἔχουν γραφτεῖ καὶ γράφονται κατ' ἔτος μὲ ἀφορμὴ αὐτὴ τὴ μέρα τὴν ἐργατικὴ Πρωτομαγιά... Ἡμέρα μνήμης... ἡμέρα θυσιῶν... ἡμέρα δικαιωμάτων... ἡμέρα ποὺ ἡ ἀνοιξη στολίζεται, ἀλείφεται μὲ ἄρώ ματα... ἡμέρα ποὺ φορᾷ πολύχρωμο πουκάμισο καὶ πλουμιστὰ στολίδια... ἀλλὰ τὸ πιὸ συγκλονιστικό! ἡμέρα ποὺ τὸ 1886 τὸ χῶμα βάφτηκε κόκκινο στοῦ Σικάγου τοῦ ἐργατικοῦ ἀγῶ να...

Οἱ ματωμένες πρωτομαγιές, ἔχουν, πλέον, μπεῖ στο χρονοντούλαπο τοῦ κάποτε... Σὲ ὀρισμένες συγκεντρώ σεις, κατήντησαν νὰ παρευρίσκονται ὁ ὁμιλητὴς καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλος ὁμιλητὴς... χειροκροτῶ ντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο... οἱ ὑπόλοιποι;(!!!)

“Ὁχι, φίλοι μου, δὲν ἀνήκω σὲ ἀριστερὴ ἰδεολογία, ὄχι! ἀπλῶς ἀντιμετωπίζω τὴν πραγματικότητα μὲ ρεαλισμό, ὅπως εἶναι, χωρὶς νὰ τὴν ἐξιδανικεύω ἢ νὰ τὴν ἐξωραῶ ζω!

Καὶ νὰ ποὺ τὴ λήθη τῆς μνήμης ἀκολουθῇ ἡ χαρὰ τῆς φύσης.

Καὶ νὰ τῶ ρα μπῆκε ὁ Μάης μήνας, μπῆκε μὲ τὴν πρωτομαγιά του...

Στὸ κάθε ἀπλόχωρο λειβάδι, στὸ ὁλόχλωρο καὶ ὁλανθισμένο• μεθαίει, σκούζει καὶ φρενιάζει τῆς πατρίδας τὸ πανηγύρι.

Καὶ ἡ φύση μοσχομυρίζει... καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναπνεύουν βαθιὰ τὸ δροσερὸ καὶ μυρωμένο ἀεράκι... κόβουν ἀρκετὰ πολύχρωμα λουλούδια καὶ φτιάχνουν τὸ παραδοσικὸ μαγιάτικο στεφάνι... ἓνα στεφάνι ποὺ συμβολίζει τὴν ἀνάσταση τῆς φύσης ἀπὸ τὸν νεκρὸ χειμῶνα... ἓνα στεφάνι, ποὺ συμβολίζει τὴν ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν θάνατο τῆς ἁμαρτίας!

Γιορτὴ παράξενη μεγάλη, τὸ χρόνο μιὰ φορὰ, στὸ ἔμπα τοῦ Μάη τὸ μήνα, λὲς καὶ ξεφύτρωσε ἀπ' τὸ πουθενά.

Καὶ ἡ σούβλα γυρίζει καὶ στριφογυρίζει...

Καὶ τὸ μυαλό μας στριφογυρίζει, ὅπως ἡ σούβλα, γύρω-γύρω, μὲ πολλὰ δύσκολα, μπερδεμένα συναισθήματα καὶ δὲν ξέρουμε πῶς νὰ τὰ ἀντιμετωπίσουμε...

Εἴμαστε τόσο ἀφηρημένοι ποὺ πλέον δὲν εἴμαστε παρόντες στὸν κόσμον στὸν ὁποῖο ζοῦμε...

Χάνουμε τὰ σημαντικὰ γιὰ μᾶς πράγματα καὶ, ὅσο τρελὸ καὶ ἂν ἀκούγεται, τὸ θεωροῦμε, ὡς δεδομένο, πῶς κάπως ἔτσι εἶναι ἡ ζωὴ...

Καὶ τί κάνουμε;

Ἀπλῶς συνεχίζουμε... δημιουργοῦμε μιὰ νέα "πρωτομαγιά", ἀπ' τὸ πουθενά, γιὰ νὰ

**Ξεχάσουμε, για να ξεχαστούμε!!!
Όμως, δε θα έπρεπε να είναι έτσι.**